

RIIGI TEATAJA

Nr. 102.

4. detsembril 1934.

Nr. 102.

- Art. 797. Riiklikule korrale ja avalikule julgeolekule ohtlikkude isikute kinnipidamise seadus.
798. Laskeriistade hoidmise, kandmise, nendega kauplemise ja nende valmistamise määruse muutmise määrus.
799. Raamatukogujuhataja kutse omandamise ja raamatukogude juhatajate teenistuse määrus.
800. Tõsteabinõude ehituse, korraspidamise ja järelevalve määrus.
801. Aurukatelde ja aurumahutite ehituse, korraspidamise ja järelevalve määruse täiendamise ja muutmise määrus.
802. Siseministrilt Perekonnaseisu seaduse kohta antud juhtnõuade muudatus.
803. Perekonnanimede ja nimede korraldamise määrus.
804. Teadaanne Eesti-Hollandi vahelise väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni laiendamisest Hollandi Kuningriigi maa-aladele, mis asuvad väljaspool Euroopat.
805. Otsus Eesti-NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 116 täiendamise kohta.
806. Otsus reisijateveotariifi nr. 93 täiendamise kohta.
807. Otsus telefonitariifi nr. 140 maksmapanemise kohta.

797. Riiklikule korrale ja avalikule julgeolekule ohtlikkude isikute kinnipidamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 3. detsembril 1934.

§ 1. Kaitseseisukorda kuulutatud maa-alal on kaitseväge ülemjuhatajal või sisekaitse ülemal või Kaitseseisukorra seaduse § 7 teises lõikes tähendatud juhtudel Siseministril õigus otsustada vahistada ning pidada kinni isikuid, kelle tegevus või käitumine osutub eriliselt ohtlikuks riiklikule korrale, avalikule julgeolekule või rahule. Kinnipidamise kohad määrab Vabariigi Valitsus. Kui selleks ei ole määratud mõni vangistusasutus, siis Vabariigi Valitsus määrab kinnipidamise lähema korra.

Kui käesoleva paragrahvi esimese lõike korras vahistatu avaldab soovi asuda elama välismaale, siis otsustab selle vastavalt kaitsevägede ülemjuhataja või sisekaitse ülem või Siseminister.

§ 2. Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 3. detsembril 1934.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

K. Einbund
Siseminister.

798. Laskeriistade hoidmise, kandmise, nendega kauplemise ja nende valmistamise määruse muutmise määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 23. novembril 1934.

A l u s: Lõhkeainete, kaltsium-karbiidi, atsetüleen, laskeriistade ja püssitongide seaduse § 46 (RT 39 — 1930).

Laskeriistade hoidmise, kandmise, nendega kauplemise ja nende valmistamise määruse § 2 märkus 2 (RT 88 — 1930) muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

M ä r k u s 2. Riigimetsade, politsei, tollivalve, aktsiisivalve, vangimajade valitsuse ja vangimajade ning postivalitsuse ja postiametkonna asutuste ametnikele ja teenijatele ja postivedajatele annab laskeriistade kandmise ja hoidmise loa vastava keskvalitsuse direktor. Prokuratuuri esindajatele, kohtu-uurijatele, kohtunikele ja kohtupristavitele annab sama loa Kohtuminister ja riigikontrolli ametnikele Riigikontrolör.

{Peaminister K. Päts.

Siseminister K. Einbund.

Riigisekretäri abi Rich. Övel.

799. Raamatukogujuhataja kutse omandamise ja raamatukogude juhatajate teenistuse määrus.

A l u s: Avalikkude raamatukogude seaduse täiendamise seaduse §§ 9¹ ja 10¹ (RT 27 — 1934 art. 210).

I. Raamatukogujuhataja kutse omandamine.

§ 1. Raamatukogujuhataja (-hoidja) kutse on kahte liiki: I järgu kutse ja II järgu kutse.

§ 2. Raamatukogujuhataja I järgu kutse omanikkudel on õigus olla raamatukogujuhatajaks kõikides avalikkude raamatukogude võrku kuuluvates

raamatukogudes. II järgu kutse omanikkudel on õigus olla raamatukogujuhatajaks maal ja alevites asuvates avalikkude raamatukogude võrku kuuluvates raamatukogudes ning abijuhatajateks, raamatukoguhoidjateks ja raamatukogumetnikkudeks kõikides avalikkude raamatukogude võrku kuuluvates raamatukogudes.

§ 3. Raamatukogujuhataja kutse antakse isikutele, kes on omandanud vastava üldise ja kutselise ettevalmistuse, õiendanud kutseksamid ning tunnustatud raamatukogujuhataja kutse vääriliseks.

§ 4. Raamatukogujuhataja I järgu kutse eksamitele võetakse vastu isikuid, kes:

- 1) on Eesti Vabariigi kodanikud ja oskavad riigikeelt;
- 2) on lõpetanud kõrgema õppeasutuse või omandanud kesk- või kutsekooliõpetaja kutse teaduslikkude õppeainete alal;
- 3) on lõpetanud Haridus- ja sotsiaalministeeriumi koolivalitsuse poolt korraldatud raamatukogunduse kursused ja on praktiseerinud mõnes suuremas raamatukogus vähemalt ühe aasta, kui see praktika on tunnustatud rahuldavaks selle raamatukogu juhataja ning õppe- ja kasvatustöö ülevälve teostaja poolt.

Haridus- ja sotsiaalministeeriumi koolivalitsus võib lubada raamatukogujuhataja I järgu kutse eksamitele ka isikuid, kellel on gümnaasiumi või sellele vastav haridus, kui need isikud vastavad käesoleva paragrahvi p.p. 1 ja 3 tähendatud nõudeile.

§ 5. Raamatukogujuhataja II järgu kutse eksamitele võetakse vastu isikuid, kes:

- 1) on Eesti Vabariigi kodanikud ja oskavad riigikeelt;
- 2) on lõpetanud keskkooli või omandanud keskkoolile vastava hariduse või omandanud kesk-, kutse- või algkooliõpetaja kutse;
- 3) on lõpetanud Haridus- ja sotsiaalministeeriumi koolivalitsuse poolt korraldatud raamatukogunduse kursused ja on praktiseerinud raamatukogus vähemalt üks aasta, kui see praktika on tunnustatud rahuldavaks selle raamatukogu juhataja ning õppe- ja kasvatustöö ülevälve teostaja poolt.

Haridus- ja sotsiaalministeeriumi koolivalitsus võib lubada raamatukogujuhataja II järgu kutse eksamitele ka isikuid, kes on omandanud hariduse, mis on vähemalt kahe õppeaasta võrra kõrgem 6 kl. algkooli kursusest, kui need isikud vastavad käesoleva paragrahvi p.p. 1 ja 3 nõudeile.

§ 6. Raamatukogujuhataja kutse eksamid koosnevad kahest osast: teoreetilisest ja praktilisest.

Teoreetilisse ossa kuuluvad: kasvatusteadus, kirjanduslugu, raamatu ja raamatukogu ajalugu; raamatukogude asutamine, valitsemine ja nende tegevuse juhtimine; raamatukogude tehnika; vabaharidustöö.

Praktilisse ossa kuuluvad kaks proovitundi eksamikomisjoni poolt määratavate kutseainete alal, neist üks raamatukogude tehnika alal.

§ 7. Eksamist kasvatusteaduses vabastatakse isikud, kellel on õpetaja-kutse või kes on õiendanud Tartu ülikoolis selles aines vastava eksami, ning eksamist kirjandusloos isikud, kes on õiendanud Tartu ülikoolis selles aines

vastava eksami või kellel on kesk- või kutsekooliõpetaja kutse eesti keele ja kirjanduse alal.

Proovitundide andmisest võib eksamikomisjon vabastada õppe- ja kasvatustöö ülevälve teostaja sellekohase tunnistuse põhjal isikuid, kes on praktiseerinud raamatukogus hea eduga vähemalt ühe aasta kestusel.

Isikud, kes on lõpetanud Tartu ülikooli, õiendanud seal eksami bibliograafias, kasvatusteaduses ja kirjandusloos vähemalt alamastme ulatuses ning praktiseerinud ühe aasta mõnes suuremas raamatukogus, sellest vähemalt 4 kuud avalikus raamatukogus, vabastatakse eksamikomisjoni poolt kõigist I järgu eksamiainetest ja proovitundidest.

§ 8. Eksamite kavad kinnitab Haridus- ja sotsiaalministeeriumi koolivalitsus raamatukogude komisjoni ettepanekul.

§ 9. Eksamid korraldab raamatukogude komisjoni poolt valitud ja ministeeriumi koolivalitsuse poolt kinnitatud eksamikomisjon.

Eksamikomisjon koosneb esimehest, kelleks on raamatukogude komisjoni juhataja, ja neljast liikmest.

Eksamikomisjoni esimehe ja liikmete tasu normid kinnitab Haridus- ja sotsiaalminister.

§ 10. Eksamid korraldatakse vähemalt kord aastas. Eksamite korraldamise koht ja aeg teatatakse ajakirjanduse kaudu vähemalt üks kuu enne eksamite algust.

§ 11. Eksamitele pääsemiseks tuleb esitada ministeeriumi koolivalitsusele hiljemalt üks nädal enne eksamite algust vastav sooviavaldus, juurde lisades sellele originaalis või kinnitatud ärakirjas:

- 1) lühike elulookirjeldus ja isikut tõendav tunnistus;
- 2) tunnistus hariduse kohta;
- 3) riigikeele oskust tõendav tunnistus, kui see oskus ei avaldu haridust tõendavast tunnistusest;
- 4) tunnistus raamatukogus praktiseerimise kohta ühes õppe- ja kasvatustöö ülevälve teostaja seisukohaga ja tunnistus raamatukogunduse kursustest osavõtmise kohta.

§ 12. Eksamineerimine toimub eksamikomisjoni või selle üksikute liikmete poolt komisjoni poolt määratud korra alusel eksamikomisjoni esimehe otsusel.

§ 13. Eksamite käigu ja tagajärgede kohta kirjutatakse protokoll. Eksaminandi teadmisi ja oskusi hinnatakse sõnadega „väga hea“, „hea“, „rahuldav“, „puudulik“ või „nõrk“.

Eksamite protokoll esitatakse eksamikomisjoni esimehe poolt ühes eksamikomisjoni seisukohaga kinnitamiseks ministeeriumi koolivalitsusele.

§ 14. Isikuile, kes on õiendanud eksamid vähemalt rahuldavalt ja kelle suhtes eksamite protokoll kinnitatud, annab ministeeriumi koolivalitsus vastavalt raamatukogujuhataja I järgu või II järgu kutsetunnistuse.

§ 15. Haridus- ja sotsiaalministeeriumi koolivalitsus võib anda isikuile, kes on töötanud raamatukogu juhatajana või abijuhatajana või instrueerijana — revideerijana vähemalt 5 aastat heade tagajärgedega vastavalt nende haridusele raamatukogujuhataja I või II järgu kutsetunnistuse.

II. Raamatukogude juhatajate teenistus.

§ 16. Linnades asuvate avalikkude raamatukogude võrku kuuluvate raamatukogude juhatajateks peavad olema, arvates 1. jaanuarist 1938, isikud, kes on omandanud raamatukogujuhataja I järgu kutse.

Ainult nendes linnades asuvate raamatukogude juhatajateks, kus elanikkude arv on alla 5.000, võib Haridus- ja sotsiaalministeeriumi koolivalitsus lubada määrata ka raamatukogujuhataja II järgu kutsega isikuid kuni 1. jaanuarini 1940.

§ 17. Maal ja alevites asuvate avalikkude raamatukogude võrku kuuluvate raamatukogude juhatajateks peavad olema, arvates 1. jaanuarist 1940, isikud, kes on omandanud raamatukogujuhataja I või II järgu kutse.

§ 18. Avalikkude raamatukogude võrku kuuluvate raamatukogude juhatajate vabadele kohtadele tuleb, arvates 1. jaanuarist 1937, määrata isikuid, kes on omandanud raamatukogujuhataja I või II järgu kutse.

Ainult sel puhul, kui kandidaatide hulgas ei ole raamatukogujuhataja kutsega isikuid, võib nendele vabadele kohtadele määrata raamatukogujuhataja kohusetäitjana vastavalt käesoleva määruse §§ 16 ja 17 tähendatud tähtaegadeni isikuid, kellel puudub raamatukogujuhataja kutse.

§ 19. Avalikkude raamatukogude võrku kuuluvate raamatukogude ülalpidajad on kohustatud teatama, arvates 1. jaanuarist 1937, vastavale koolinõunikule raamatukogujuhatajate ametisse määramisest, saates ühtlasi koolinõunikule järgmised teated: ametisse määratud raamatukogujuhataja ees- ja perekonnanimi, tema haridus ja kutseline ettevalmistus ning tema raamatukogujuhataja kutsetunnistuse ärakiri; kui ametisse on määratud kutseta isik, siis selle määramise põhistused.

§ 20. Käesoleva määruse §§ 16—19 täitmise järelevalve kuulub õppe- ja kasvatustöö ülevalse teostajatele, eeskätt koolinõunikkudele nende tegevuspiirkondadesse kuuluvate raamatukogude alal.

Tallinnas, 22. novembril 1934. Nr. 32087.

Haridus- ja sotsiaalminister N. K a n n.

Koolivalitsuse direktor P. M ä g r a k e n.

800. Tõsteabinõude ehituse, korraspidamise ja järelevalve määrus.

Antud Majandusministri poolt 23. novembril 1934.

A l u s : Suur-, kesk- ja väikerööstuse seaduse § 26 (RT 28 — 1920).

1. peatükk.

Määruse ulatus.

§ 1. Käesolevale määrusele alluvad järgmised tõsteabinõud:

1) tõstetoolid, s.o. tõsteseadeldised, mille tõstekorv või tõsteplatvorm liigub juhtroobaste vahel;

2) tõstekraanad, s.o. tõsteseadeldised, mis omavad staatilise kand-konstruksiooni ja on määratud raskuste tõstmiseks või allalaskmiseks ning ümberpaigutamiseks;

3) talid, s.o. tõsteseadeldised, mis on määratud raskuste tõstmiseks ja allalaskmiseks või raskuste ümberpaigutamiseks seadeldise liikumisega kande-teel.

§ 2. Käesolevale määrusele ei allu:

1) Kaitseministeeriumi ja riigi raudteevalitsuse tehnilisele järelevalvele kuuluvad tõsteabinõud;

2) tõsteabinõud laevade tõstmiseks, tõsteabinõud laevadel ja igasugustel ujuvatel seadetel;

3) mäekaevanduste tõsteabinõud, mille sõidukaevused asuvad maa all;

4) elevaatorid, parernostervärgid ja kallakteed;

5) tõste- ja allalaskse seadeldised näitelavadel.

§ 3. Käesolevale määrusele alluvatest tõsteabinõudest kuuluvad Eesti tehnilise järelevalve seltsi tehnilistele järelevaatustele:

1) a) tõstetoolid inimeste või inimeste ja raskuste tõstmiseks igal juhul, kui tõstekõrgus ületab 2 meetrit;

b) tõstetoolid ainult raskuste tõstmiseks, kui tõstekorvi ruutmeetrites väljendatud põiklõikepinna (välismõõtude järgi), korrutis meetrites väljendatud tõstekõrgusega on suurem, kui 5;

2) tõstekraanad, tõsteraskusega alates 1 tonnist;

3) talid, tõsteraskusega alates 3 tonnist.

2. peatükk.

Tõsteabinõude ehitusviis ja kaitseabinõud.

1. jagu.

Üldnõuded.

§ 4. Kõik tõsteabinõud peavad ehitusviisilt ja kaitseabinõudelt vähemalt vastama nõuetele, mis on üles loetud käesoleva määruse §§ 5—17. Peale selle tõsteabinõud, mis kuuluvad Eesti tehnilise järelevalve seltsi tehnilistele järelevaatustele, peavad ehitusviisilt ja kaitseabinõudelt täiendavalt vastama nõuetele, mis on üles loetud Tõsteabinõude ehituse tehnilistes normides ja proovimiste juhtnöörides, missugused koostatakse ja avaldatakse Eesti tehnilise järelevalve seltsilt põhikirja alusel.

2. jagu.

Tõstetoolid.

§ 5. Tõstekorvi sõidutee peab olema ümbritsetud kaitseabinõudega või kaitsealattidega vähemalt 2 meetri kõrguseni, arvates pindadest, kus liiguvad inimesed.

§ 6. Sõidukaevuse avaused peavad olema varustatud ustega või sulgemissõrestikkudega, mida tõstetooli käsitaja on kohustatud sulgema ja riivistama enne, kui alustab liikumist tõstekorvi; samuti ei tohi nimetatud uksi või sulgemissõrestikke enne avada, kui tõstekorv on kohal.

Lubatud on püstloodis liikuvad ukсед, kuid nende uste avanemine ja sulgemine peab olema sundliikumises tõstekorvi liikumisega.

§ 7. Raskuste tõstmiseks määratud tõstetoolide juures, mis ei ole varustatud püüde- või toetusseadega, tuleb täita järgmisi nõudeid:

1) keelatud on inimeste astumine tõstekorvile koorma peale- või mahalaadimisel;

2) sõidukaevuse laadimise avauste kohal välisküljele tuleb kinnitada pealkiri „Tõstekorvile astumine inimestele keelatud“;

3) tõstetooli laadimise avauste kõrgused sõidukaevuse seintes ei tohi ületada 1,5 meetrit;

4) kui töötingimuste tõttu laadimisavause kõrgus peab olema üle 1,5 meetri, on lubatud kõrgem avaus, kuid koorem tuleb asetada või maha võtta tõstekorvilt vagonettidega või rullikutega või äärmisel korral käsitsi, kuid mingil tingimusel ei tohi inimene astuda tõstekorvile.

§ 8. Kandeköite või -kettide seisukorda on omanik kohustatud järele vaatama vähemalt kaks korda aastas ja kõrvaldama tegevusest vigastatud kandeköied või -ketid.

§ 9. Tõstetoolides raskuste tõstmiseks peab olema sõidukaevuse laadimisavauste kohal välisküljele kinnitatud pealkiri:

„Tõstetool ainult raskuste tõstmiseks“

„Kandejõud kg“.

3. jagu.

Tõstekraanad ja talid.

§ 10. Kõik kraanad ja talid peavad olema varustatud piduritega või tõkkeseadeldistega, mis väldiks raskuse tagasilangemise.

§ 11. Kohtades, kus inimesed liiguvad, peavad kõik tiirlevad ja liikuvad osad, nagu hammasrattad, hõõrumisrattad j.n.e., olema varustatud kaitsekatega.

§ 12. Käsivinna vânt peab olema sarnase konstruktsiooniga, et vânt ei saaks põrgata tagasi ja koorma langetamisel seisaks paigal.

§ 13. Seaded tõstekiiruse muutmiseks peavad olema niisuguse ehitusviisiga, et oleks takistatud kiiruse järsk vahetus iseenesest.

§ 14. Kraana liikumise ja tõstevankri liikumisteede lõpud tulevad piirata nende ülesõidu vältimiseks.

§ 15. Ülestõstetud raskuse all ei tohi inimesed liikuda, välja arvatud juhud, kui töötingimused seda nõuavad.

§ 16. Elektrilise käivitusega kraanade ja talide tõstemootorid peavad olema varustatud lõppkäigu piirajaga madalaimas ja kõrgeimas käigu ulatuses.

§ 17. Kraanal või talil peab olema tähendatud nähtaval kohal maksimaalne kandejõu suurus kilogrammides.

3. peatükk.

Tõsteabinõude eest hoolitsemine ning ülesseadja, valdaja ja tõsteabinõude käsitaja isiku kohused.

§ 18. Tõsteabinõu regevusse võtmise, tegevuses oleku ja tegevuse tagajärgede eest vastutab tõsteabinõu valdaja.

§ 19. Tõsteabinõu ülesseadja on kohustatud andma valdajale eeskirjad ja tarvilikud skeemid tõsteabinõu käsitamiseks ja korrashoidmiseks.

§ 20. Tõstetooli valdaja on kohustatud üles seadma tõstetooli läheduses eeskirjad ühes tarvilikkude skeemidega tõstetooli käsitamiseks. Tõstetoolide juures inimeste tõstmiseks tulevad need eeskirjad üles panna ka tõstekorvi.

§ 21. Tõsteabinõu käsitamise, välja arvatud juhita tõstetoolid inimeste tõstmiseks, võib valdaja usaldada ainult vilunud isikute hooleks.

§ 22. Tõsteabinõu valdaja on kohustatud selgeks tegema tõsteabinõud käsitavale isikule tõsteabinõu tarvitamiseks ettekirjutatud määruste ja eeskirjade täpse täitmise tarviduse.

§ 23. Tõsteabinõu valdaja ja kõik isikud, kelle kätte valdaja on usaldanud tõsteabinõu käsitamise, on kohustatud käsitlema tõsteabinõud määruste ja eeskirjade kohaselt ja valvama, et tõsteabinõu ise ja kõik kaitseabinõud on alati korras.

§ 24. Kõik isikud, kelle kätte valdaja on usaldanud tõsteabinõu käsitamise, on kohustatud tõsteabinõu vigastuse või rikke korral viibimata katkestama tõsteabinõu tarvitamise ja teatama sellest valdajale.

Enne vigastuste ja rikete kõrvaldamist on tõsteabinõu uuesti tarvitamisele võtmine keelatud.

§ 25. Kõikidest ümberehitustest ja muudatustest tõsteabinõu konstruktisoonis peab valdaja teatama Eesti tehnilise järelevalve seltsile. Samuti tuleb teatada kandekoite või muude kandeabinõude vahetamisest, kui tarvitusele võetakse eelmistest erineva konstruktisiooniga kandeabinõud.

§ 26. Tõsteabinõu tegevuses olekul peab sõidukorv, sõidukaevus ja eesruumid olema tarvilikult valgustatud, vastavalt tegevuse iseloomule.

4. peatükk.

Eesti tehnilise järelevalve seltsi tehnilistele järelevaatustele kuuluvate tõsteabinõude töölubade ja järelevalveraamatute väljaandmise kord.

§ 27. Iga uue või esimest korda tarvitusele võetava tõsteabinõu tegevusse panemiseks, peab tõsteabinõu valdaja muretsema Eesti tehnilise järelevalve seltsilt tööloa ja järelevalveraamatu.

§ 28. Tööloa saamiseks peab tõsteabinõu valdaja esitama Eesti tehnilise järelevalve seltsile:

1) sooviavalduse, milles on tähendatud valdaja nimi, perekonnanimi, elukoht, tõsteabinõu töötamise koht ja otstarve;

2) tõsteabinõu kirjeldusi 2 eksemplaris;

3) tõsteabinõu joonestusi 2 eksemplaris;

4) tõsteabinõu kandeosade, sõrestik-kandekonstruktsiooni ja juhtroobaste vastupidavuse ning kandekonstruktsiooni läbipainduvuse arvutusi 2 eksemplaris;

5) tõsteabinõu kandekõite, kettide ja teiste sarnaste kandevahendite materjali omadusi tõendavaid dokumente 2 eksemplaris, ainult uute tõsteabinõude juures;

6) tõsteabinõu elektriseade skeemi 2 eksemplaris, elektrilise käivitusega tõsteabinõu juures.

Sooviavaldusele talide kohta tuleb lisada ainult 2 eksemplari talide kirjeldusi.

§ 29. Esitatavad dokumendid peavad sisaldama:

1) tõsteabinõu kirjeldused — andmeid, millised nõuab Eesti tehnilise järeelvalve seltsi poolt koostatud kirjelduslehe vorm;

2) tõsteabinõu joonestused — andmeid, millised võimaldavad osade vastupidavuse arvutust. Joonestused peavad olema joonestatud mõõtvahekorras, tušiga vastupidavale joonestuspaberile. Võib ka esitada joonestuste teisendid;

3) materjali omadusi tõendavad dokumendid — proovimise andmeid kandevahendeid valmistaja tehase või ametliku asutise proovimise tagajärgedest;

4) elektriseade skeem — masinate juhtimisseade, kaitse ja talituskontaktide ning valgustusseade asetust ja ühendust. Skeemil tuleb tähendada tarvitatav vooluliik ja pinge.

§ 30. Kõik sooviavaldusega esitatavad dokumendid peavad olema alla kirjutatud tõsteabinõu valdaja ja valmistaja või ülesseadja firma õigustega tehnika eriteadlase poolt.

Tarvitusel olevate tõsteabinõude kohta esitatavad ülahtähendatud dokumendid peavad olema alla kirjutatud valdaja ja dokumentide koostaja, õigustega tehnika eriteadlase poolt.

§ 31. Pärast kõikide dokumentide esitamist Eesti tehnilise järeelvalve seltsile kontrollitakse kahe nädala jooksul dokumendid ja pärast kontrollimist toimetatakse tõsteabinõu algjärelvaatus.

Ühe nädala jooksul pärast algjärelvaarust antakse Eesti tehnilise järeelvalve seltsilt tõsteabinõu töölouba, kui tõsteabinõu vastab määruste ja tehniliste normide nõuetele või teatatakse sooviavaldajale loa mitteandmise põhjused.

§ 32. Järeelvalveraamatusse nõõritakse igast esitatud dokumendist 1 eksemplar.

Järeelvalveraamat tuleb hoida tõsteabinõu töötamiskohas.

Järeelvalveraamatusse kirjutab Eesti tehnilise järeelvalve seltsi insener iga tõsteproovi või järelevaatuse tagajärjed.

§ 33. Valdajate vahetusel on mõlemad kohustatud kahe nädala jooksul teatama sellest kirjalikult Eesti tehnilise järeelvalve seltsile, kusjuures uus valdaja peab esitama ühes teadaandega järeelvalveraamatu tõsteabinõu registreerimiseks tema nimele.

Endine valdaja on kohustatud üle andma järeelvalveraamatu uuele valdajale.

§ 34. Tõsteabinõud, mis on võetud tarvitusele loata (§ 27) või registreerimata valdajate vahetusel uue valdaja poolt (§ 33) pitseeritakse politsei poolt Eesti tehnilise järeelvalve seltsi korraldusel.

5. peatükk.

Tehnilised järelevaatused.

1. jagu.

Üldnõuded ja üldmõisted.

§ 35. Esimest korda ülesseatavad, samuti sisseseatud või esialgselt konstrukttsioonist ümberehitatud tõsteabinõu on valdaja kohustatud esitama Eesti tehnilise järelevaalse seltsile tehnilisteks järelevaatusteks.

§ 36. Tehnilised järelevaatused on:

- 1) algjärelevaatus;
- 2) järjekorraline järelevaatus;
- 3) tõsteproov;
- 4) välimine järelevaatus.

Tõsteproovi ja välis järelevaatusete teostamise üksikasjalikud nõudmised on ette nähtud Tõsteabinõude ehituse tehnilistes normides ja proovimiste juhtnõu-rides, mis koostatakse ja avaldatakse Eesti tehnilise järelevaalse seltsilt põhikirja alusel.

2. jagu.

Algjärelevaatus.

§ 37. Tõsteabinõud, mis pärast käesoleva määruse maksma hakkamist üles seatakse, ümber ehitatakse või esmakordselt tarvitusele võetakse, on valdaja kohustatud esitama Eesti tehnilise järelevaalse seltsile algjärelevaatusesks.

§ 38. Algjärelevaatus koosneb 1) võrdlusest, kas esitatud tõsteabinõu vastab joonestusele ja dokumentidele, käesoleva määruse nõuetele ja tõsteabi- nõude ehituse tehnilistele normidele, 2) tõsteproovist.

3. jagu.

Järjekorralised järelevaatused.

§ 39. Pärast algjärelevaatuset alluvad kõik tõsteabinõud järjekorralistele järelevaatusetele.

Järjekorralisteks järelevaatuseteks tulevad tõsteabinõud esitada:

1) Tõsteproovi teostamiseks:

- a) tõstetoolid inimeste või inimeste ja raskuste tõstmiseks hiljemalt teise kalendriaasta jooksul pärast viimast tõsteproovi;
- b) tõstetoolid ainult raskete jaoks hiljemalt neljanda kalendri- aasta jooksul pärast viimast tõsteproovi;
- d) talid ja kraanad, välja arvatud jõujaamade masinaruumide montaaž- kraanad, hiljemalt kaheksanda kalendriaasta jooksul pärast vii- mast tõsteproovi;
- e) montaažkraanad jõujaamade masinaruumis pärast olulist paranda- mist, ümberehitamist või muudatust kraana konstrukttsioonis või ümberpaigutamist teisele kohale.

2) Välise järelevaatusete teostamiseks:

- a) tõstetoolid inimeste või inimeste ja raskuste tõstmiseks tõsteproovi vahelistel kalendriaastatel;

b) tõstetoolid ainult raskuste tõstmiseks hiljemalt teise kalendriaasta jooksul pärast viimast tõsteproovi;

d) kraanad ja talid hiljemalt teise kalendriaasta jooksul pärast viimast tõsteproovi või välist järelevaatust.

Nende tähtaegade juures esimeseks kalendriaastaks loetakse tõsteproovile või välisele järelevaatusele järgnev kalendriaasta.

§ 40. Tõsteproovi teostamise tähtpäeva teatab valdajale Eesti tehnilise järelvalve seltsi insener. Kui selleks tähtajaks valdajal ei ole võimalik esitada mõjuval põhjusel tõsteabinõu proovimiseks, peab valdaja sellest aegsasti teatama Eesti tehnilise järelvalve seltsi insenerile, kelle poolt määratakse uus tähtaeg, silmas pidades võimaluste järgi valdaja huvisid.

§ 41. Välise järelevaatuse tähtpäeva võib Eesti tehnilise järelvalve seltsi insener ette teatada tõsteabinõu valdajale või teostada välist järelevaatust ette teatamata.

§ 42. Kui tõsteabinõu valdaja ei ole esitanud tõsteabinõu § 39 määratud tähtaegadel järjekorraliseks tõsteprooviks või väliseks järelevaatuseks, on tõsteabinõu edasikasutamine keelatud ja Eesti tehniline järelvalve selts võib teha korralduse politseile pitseerida sarnane tõsteabinõu.

4. jagu.

Tõsteproov.

§ 43. Tõsteproovi ülesandeks on järele vaadata, kas prooviraskusega koormamisel tõsteabinõu osade juures ei tule nähtavale silmnähtavaid vigastusi või puudusi ja kontrollida kõigi nõutavate seadeldiste korrapärast tegevust koormamisel töötamisraskusega.

§ 44. Kraana ehitamisel ei tohi kraanat koormata enne esimest tõsteproovi.

§ 45. Esimene tõsteproov teostatakse tõsteabinõu ehitaja või ülesseadja, järjekorralised tõsteproovid teostatakse valdaja korraldusel ja mõlemal juhul Eesti tehnilise järelvalve seltsi inseneri juuresolekul.

§ 46. Tõsteproovi teostamiseks tarvisminevad raskused, tööjõu ja kõik teised tarvilikumad abinõud muretseb omal kulul tõsteabinõu ehitaja või valdaja ja on kohustatud inseneri kohale tooma ja edasi viima lähema sihtkohani.

Enne koormamist prooviraskusega peab kraana ehitaja üles seadma abinõud kraana kandeosade või kandesõrestiku läbipainduvuse mõõtmiseks ja koormamisel tuleb mõõta nimetatud läbipainduvust.

§ 47. Tõsteabinõu ja selle osade puuduliku ehitamise tõttu tekkinud vigastuste eest vastutab tõsteabinõu ehitaja või ülesseadja.

§ 48. Tõsteproovi tunnustuseks antakse Eesti tehnilise järelvalve seltsi poolt märk tõsteseade numbri, suurima lubatud tõsteraskuse ja proovimise kuupäeva äratähendamisega. Märgi peab valdaja kinnitama tõsteabinõu külge nähtavale kohale.

5. jagu.

Väline järelevaatatus.

§ 49. Välisel järelevaatusel teostatakse tõsteabinõu kandekonstruktsioonide, kande- ja kaitseseadete seisukorra järelevaatust ja tõsteabinõu liikumise korrapärasust.

Järelevaatust võib teostada koormatuseta või kättesaadava vähema raskusega, kui töötamiseks lubatav tõsteraskus.

6. jagu.

Järelevaatuste järeldused ja kaebuste kord.

§ 50. Eesti tehnilise järevalve seltsi inseneril on õigus määrata tõsteseadete järelevaatusi enne § 39 tähendatud tähtaegadel, kui tõsteabinõu tegevuskõlblikkus järgmise tähtajani on kaheldav, või vähendada töötamiseks lubatavat tõsteraskust.

§ 51. Kui tõsteabinõu järelevaatusel ilmnevad puudused, siis peab neid puudusi tõsteabinõu valdaja kõrvaldama kohe või hiljemalt Eesti tehnilise järevalve seltsi inseneri poolt järelevalveraamatusse sissekantud tähtpäevaks.

Nende puuduste tähtajaks mittekõrvaldamise korral on Eesti tehnilise järevalve seltsi inseneril õigus keelata edasitöötamist tõsteabinõuga kuni järelevalveraamatusse sissekantud ettekirjutuste täitmiseni.

§ 52. Kui tõsteabinõu järelevaatusel ilmneb, et tõsteabinõu edasitarvitamine on hädaohtlik, peab valdaja viibimata katkestama tõsteabinõu tarvitamise, kuna järelevalveraamatusse kantakse üksikasjalik hädaohtu kirjeldus ühes tegevuse lõpetamise äratähendamisega.

Niisuguse tõsteabinõu uuesti tarvitusele võtmine võib toimida Eesti tehnilise järevalve seltsi sellekohasel loal, milleks seadevaldaja peale puuduste kõrvaldamist peab esitama sellekohase teadaande ja nõudmise korral esitama tõsteabinõu tõsteprooviks.

§ 53. Eesti tehniline järevalve selts võib nõuda, et politsei poolt kinni pitseeritaks tõsteabinõu, mis tegevuseta seisma jäänud valdaja soovil või millega töötamine keelatud Eesti tehnilise järevalve seltsi inseneri poolt.

§ 54. Kui tõsteabinõu valdaja ei ole rahul Eesti tehnilise järevalve seltsi inseneri järelevaatuse järeldusega, siis võib valdaja sellest teatada kirjalikult Eesti tehnilise järevalve seltsile juurde lisades järelevaatuse akti ära kirja, kuid mitte hiljemalt kui 2 nädala jooksul, arvates järelevaatuse akti kättesaamise päevast. Eesti tehniline järevalve selts võtab seisukoha valdaja kaebuse kohta ühe nädala jooksul ja teatab oma otsusest valdajale. Uut järelevaatust võib valdaja nõuda Eesti tehnilise järevalve seltsilt ka telegraafiteel. Mittenõustudes Eesti tehnilise järevalve seltsi otsusega, võib valdaja selle otsuse vastu protestida, saates teadaande Majandusministeeriumi tööstusosakonnale 2 nädala jooksul, arvates otsuse kättesaamise päevast.

Eesti tehnilise järevalve seltsi otsuseni peab valdaja kinni pidama inseneri poolt järelevalveraamatusse sissekantud nõudmistest, kui sunduslikkudest juhtnööridest.

6. peatükk.

Tegutsemine õnnetuse korral tõsteabinõuga.

§ 55. Tõsteabinõu juures tekkinud õnnetuse korral on valdaja kohustatud viibimata teatama õnnetusest kohalikule politseile ja Eesti tehnilise järevalve seltsile. Õnnetu juhtumi teadaande saamisel teatab Eesti tehniline järevalve selts sellest viibimata Majandusministeeriumi tööstusosakonnale. Akti kokkuseadmiseni sündmuse üle politsei ja Eesti tehnilise järevalve seltsi poolt

ei tohi õnnetuse läbi vigastatud tõsteabinõude ega kõrvaliste asjade ja seadete juures ette võtta mingisuguseid parandusi ega ümberpaigutamisi, välja arvatud juhud, kui see takistuseks on inimeste või loomade elupäästmisel, järgnevate õnnetuste ärahoidmiseks või tingimata tarviliku liikumise võimaldamiseks.

§ 56. Tõsteabinõu juures tekkinud õnnetuste põhjuste selgitamiseks määrab Majandusministeeriumi tööstusosakond komisjoni oma esindaja juhatusel, kusjuures komisjoni üheks liikmeks on Eesti tehnilise järelevalve seltsi esindaja. Sel komisjonil ja Majandusministeeriumi tööstusosakonna esindajal on õigus õnnetuse põhjuste selgitamiseks teostada tarbekorral politsei kaasabil asjaosaliste ülekuulamisi ja võtta proove tehnilisteks uurimusteks tõsteabinõu osadest.

7. peatükk.

Määrustest kõrvalekaldu mine ja jõusseastumine.

§ 57. Erilistel juhtudel võib Majandusministeeriumi tööstusosakond lubada üksikuid erandeid käesolevatest määrustest, kui sarnaste erandite puhul tõsteabinõu hädaohutu töötamine on kindlustatud, samuti nõuda täiendavaid abinõusid hädaohutuks töötamiseks.

Majandusministeeriumi tööstusosakond võib enne käesoleva määruse maksma hakkamist ülesseatud tõsteabinõude kohta lubada ühe aasta jooksul arvates määruse maksma hakkamise päevast määruses ettenähtud nõuete täitmise edasilükkamist hiljemalt 1. jaanuarini 1938.

§ 58. Tõsteabinõu ülesseadja, valdaja või isik, kelle kätte valdaja on usaldanud tõsteabinõuga ümberkäimise, kui nad ei täida selles määruses ettenähtud nõudeid, võetakse seaduslikule vastutusele.

§ 59. Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

§ 60. Käesoleva määruse maksma hakkamisega kaotavad maksvuse §§ 95—112 määrustes tööliste elu ja hädaohuta seisukorra kaitseks (VSKK 1913 a. nr. 163 art. 1515).

Tallinnas, 23. novembril 1934. Nr. 8686-T.

Majandusminister K. Selter.

Tööstusosakonna direktor O. Hinto.

801. Aurukatelde ja aurumahutite ehituse, korraspidamise ja järelevalve määruse täiendamise ja muutmise määrus.

Antud Majandusministri poolt 23. novembril 1934.

I.

Aurukatelde ja aurumahutite ehituse, korraspidamise ja järelevalve määruse §§ 1, 8 p. 2-d, 19, 32, 34, 51, 56, 57, 61, 62, 65, 66, 77, 86, 91, 110 ja 119 (RT 44 — 1932) muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

§ 1. Aurukateldeks loetakse kõik kinnised nõud, milles soojuse mõjul vesi muudetakse auruks, mis võib omada rõhu üle atmosfäärse rõhu ja mida tarvitatakse väljaspool seda nõud.

Väikekatlaks loetakse aurukatelt, mille rõhku atmosfäärides väljendava arvu korrutis küttepinda ruutmeetrites väljendava arvuga ei ole üle 10.

§ 8 p. 2-d. Aurukatlad, mille töörõhk on üle 0,5 at., kuid rõhku atmosfäärides väljendava arvu korrutis küttepinda ruutmeetrites väljendava arvuga ei tõuse üle 1.

§ 19. Ühe ventiili läbimõõt peab olema mitte alla 15 mm ja mitte üle 100 mm. Vihiga koormatud kaitseventiilide juures ei tohi ülerõhk ventiilile olla üle 600 kg.

§ 32. Aurukatlad, küttepinnaga 10 m² ja alla, peavad olema varustatud vähemalt ühe toiteseadega ja aurukatlad, küttepinnaga üle 10 m², vähemalt kahe, üksteisest sõltumata toiteseadega, kusjuures iga toitesead peab olema võimega katlasse anda kaks korda nii palju vett, kui see tarvilik katla normaal-koormatuse juures. Kaks või rohkem katelt, mis töötavad ühele aurumagistraalile, loetakse toiteseadete suhtes üheks katlaks. Kaks või rohkem toiteseadet, missugused ühel ajal töötades on võimelised andma nõutavat kahekordset vee hulka, loetakse üheks toiteseadeks katla suhtes.

§ 34. Toitetoru peab olema varustatud katla sisemise rõhuga suletava vastuventiiliga, mis peab olema üles seatud võimalikult katla kere läheduses. Peale selle peab toitetorul olema sulgemisseade katlakere ja vastuventiili vahel. Väikekatelde juures ei ole vastuventiil nõutav.

Kui toitesead on ühenduses veevärgiga, siis peab olema sulgemisseade imemistorustikul. Katlasse viiv toitetoru peab olema võimalikult nõnda asetatud, et võimata on katla tühjaks jooksmine vastuventiili läbi.

Kateldel, küttepinnaga üle 100 m², peab iga toitesead olema varustatud iseseisva torustikuga, kusjuures iga torustik peab lõppema oma vastuventiiliga ja sulgemisseadega.

§ 51. Kui aurukatla rõhk ületab aurumahutis lubatud aururõhu enam kui 3 at. võrra, siis tuleb üles seada aurutorustikule enne aurumahutit redutseerimisventiil (rõhuvähendusventiil).

§ 56. Hoonetesse paigutatavad aurukatlad tulevad asetada erilisse ruumi.

Sel ruumil ei tohi olla ühist seina eluruumidega.

§ 57. Katlaruum peab olema eraldatud kõrvalolevaist ruumest katlaruumi katuseeni ulatuvate kivist, betoonist või raudbetoonist seintega. Katlaruumide seinte ümberehitamine kiviks, betooniks või raudbetooniks ei ole nõutav nende katlaruumide seinte kohta, millised on tunnustatud tulekindlateks enne 27. maid 1932.

§ 61. Katlaruum peab olema kaetud ainult katusega, mille ühe ruutmeetri omakaal ühes sarikatega, lattidega j.n.e. ei ole üle 100 kg.

Kui tööstuse tingimused nõuavad, võib lubada soojuse alalhoiuks laetala-sid katta ainult kuni 2,5 sm paksuste laudadega, kusjuures laudu võib katta ainult isoleerpapiga, krohviga või plekiga. Selle lae peal olevat ruumi ei tohi kasutada mingisuguseks otstarbeks ja inimesed ei tohi seal viibida.

Müüritud katelde peal peab olema liikumisvaba kõrgus, et oleks võimalik takistamata ja hõlpsasti pääseda katla osade, armatuuri ja torustikkude juurde. Normaalseks liikumisvabaks kõrguseks loetakse 1800 mm.

Katlaruumi all võivad olla ainult keldrid tuha kõrvaldamiseks ja niisugused ruumid, kus inimesed harilikult ei viibi.

§ 62. Katlamüüride ja seina vahele peab jääma vahe vähemalt 70 mm, mis võib olla otstest kinni ja pealt kaetud. Mittemüüritud katelde ja katlaruumi seinte vahel peab jääma vahe vähemalt 600 mm. Nõue 600 mm kohta ei ole maksev aurukatelde kohta, mis üles seatud enne 27. maid 1932. Katla eesküljest vastasseisva müürini peab olema küllalt vaba ruumi vastavalt tarvitatavale kütmise viisile. Katlamüüri ei või kasutada hoonde osade toetamiseks.

§ 65. Par. 56 esimeses lõikes ja §§ 57—59, 63 ja 64 ettenähtud kitsendused ei ole nõutavad ajutise iseloomuga seadete juures, nagu rehepeksu seadetes, ühe talu põllumajanduslikuks tarveks töötavas seades, ajutistes saeveskites, välistööde juures, kaevandustes j.n.e.

§ 66. Par. 56—59, 61, 63 ja 64 ettenähtud kitsendused katlaruumi kohta ei ole nõutavad kui tulevad ülesseadmisele:

1) aurukatlad, küttepinnaga mitte üle 30 ruutmeetri, mis koosnevad ainult veetorudest, välise läbimõõduga mitte üle 102 mm ja mille ülemine mahuti on ainult aurukogujaks ning ei puutu kokku küttegaasidega;

2) aurukatlad, mis töötavad rõhuga mitte üle 7 at., kui rõhku atmosfäärises väljendava arvu korruptis küttepinda ruutmeetrites väljendava arvuga ei ole üle 30.

§ 77. Iga aurukatla ülesseadmiseks katlaruumi, välja arvatud ajutistes seadetes, mis on tähendatud § 65, on valdaja kohustatud muretsema ülesseade loa Eesti tehniliselt järelevalve seltsilt.

§ 86. Aurukatla ülesseade loa saamiseks katlaruumi § 77 ettenähtud juhtudel peab valdaja pöörama Eesti tehnilise järelevalve seltsi poole soovivaaldusegaga.

Sooviavaldus peab sisaldama: valdaja nime, perekonnanime, elukoha, aurukatla ülesseadmise koha ja otstarbe.

Sooviavaldusele tuleb lisada: katlaruumi joonestusi 2 eksemplaris ja aurukatla järelevalveraamat.

§ 91. Aurukatlaid ja mahuteid, mis võetud tarvitusele sellekohase loata (§§ 84 ja 88) või mitte ümberregistreeritud uue valdaja poolt § 85 korras, võib Eesti tehniline järelevaade selts lasta pitseerida ja esitada asjaosalised kohtulikule vastutusele võtmiseks.

§ 110. Esimene järelevaatus koosneb ehituse järelevaatusest ja veerõhu proovist.

Ehituse järelevaatust toimetatakse §§ 94—96 alusel.

Pärast esimest järelevaatust võetakse ette veerõhu proov selle tööõhu jaoks, mis on saadud aurukatla või aurumahuti tugevuse arvutuse kontrollimisel Eesti tehnilise järelevalve seltsi poolt.

Eestis valmistatud aurukatelde ja aurumahutite juures toimetatakse esimest veerõhu proovi aurukatelt või aurumahutit valmistavas tehases:

1) liikuvate aurukatelde juures;

2) püst ja müüritavate aurukatelde juures, mille küttepind on mitte üle 50 m²;

3) aurumahutite juures, mahuga mitte üle 5 m³.

Teiste aurukatelde või aurumahutite juures toimetatakse esimest veerõhu proovimist aurukatla või aurumahuti ülesseade kohal.

§ 119. Kohakindla aurukatla, küttepinnaga üle 50 m² ja aurumahuti mahuga üle 5 m³, teisele kohale asetamise korral tuleb aurukatel või aurumahuti, enne sisseüürimist ja tööle võtmist, esitada veerõhu prooviks.

II.

Enne käesolevate määruste maksmahakkamist ülesseatud katelde juures küttepinna üle 100 m² on lubatud ühine torustik toiteseadetele.

Tallinnas, 23. novembril 1934. Nr. 7531-T.

Majandusminister K. Selter
Tööstusosakonna direktor O. Hinto.

802. Siseministrilt Perekonnameisuse seaduse kohta antud juhtnõu-ride muudatus.

Antud Siseministri poolt 28. novembril 1934.

Alus: Perekonnameisuse seaduse § 63 (RT 191/192 — 1925).

Perekonnameisuse seaduse kohta antud juhtnõu-ride (RT 48 — 1926 ja 27 — 1931) § 60 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 60. Perekonnameisuse pidamine vastavates omavalitsustes on sun-
duslik:

a) vastsündinud Eesti kodaniku kohta;
b) Eesti Vabariigi kodanikkude kohta, kes võetud Eesti Vabariigi koda-
kondsusse pärast 1. juulit 1926;

d) abielluva Eesti kodaniku kohta;

e) Eesti kodaniku kohta, kelle lapse või õe-venna perekonnameisuse pida-
mine on sunduslik käesoleva paragrahvi p. a põhjal;

f) 1. jaanuarist 1935 kõigi määraliste ja ülemääraliste riigi- ja omavalit-
suse ametnikkude ja teenijate ja nende perekonnameisuse (naine ja alaealised
lapsed) kohta.

Kõik Eesti kodanikud, kelle perekonnameisus veel korraldamata, on kohus-
tatud korraldama oma perekonnameisuse oma alalise elukoha omavalitsuses hil-
jemalt 1. jaanuariks 1938.

Kodanik, kelle perekonnameisuse pidamine käesoleva paragrahvi põhjal
on sunduslik ja kes keeldub täitmast perekonnameisuseametniku seaduslikke
nõudmisi perekonnameisuse sisseseadmiseks või kes ei pea kinni temale pere-
konnameisuseametniku poolt selleks antud tähtajast, võetakse vastutusele kuni
31. jaanuarini 1935 RNS § 29 põhjal ja alates 1. veebruarist 1935 Kriminaal-
seadustiku § 123 põhjal.

Siseminister K. Einbund.
Abidirektor Osk. Angelus.

803. Perekonnameisuse ja nime korraldamise määrus.

Antud Siseministri poolt 26. novembril 1934.

Alus: Perekonnameisuse korraldamise seaduse § 27 (RT 91 — 1934).

I.

§ 1. Perekonnameisuse võtmisel või muutmisel ja nime muutmisel ei saa
võtta uueks perekonnameisuseks või nimeks säärast, mis ei vasta eesti keele õige-
keelsuse eeskirjadele.

§ 2. Kodaniku eestipärane perekonnameisus või nimi, mis perekonna-
seisuraamatute järgi ei vasta õigekeelsuse eeskirjadele, parandatakse tema soovil
õigekeelsuse eeskirjade kohaselt.

Sooviavaldusega tuleb pöörduda selle omavalitsuse perekonnaseisuametnikule, kelle juures peetakse sooviavaldaja perekonnakirju. Perekonnaseisuametnik otsustab küsimuse, kahtluse korral aga esitab selle otsustamiseks Siseministeeriumile.

§ 3. Perekonnanime parandamise otsuses (§ 2) tuleb märkida: sooviavaldaja ja tema abikaasa ning laste nimed, endine ja parandatud perekonnanimi, sünniaeg ja koht, elukoht sooviavalduse esitamise ajal, sooviavaldaja ja ta abikaasa isa nimi, otsuse tegemise kuupäev ja kes otsuse teinud.

Nime parandamise otsuses (§ 2) tuleb märkida: sooviavaldaja endine ja parandatud nimi, isanimi, perekonnanimi, sünniaeg ja koht, elukoht sooviavalduse esitamise ajal, otsuse tegemise kuupäev ja kes otsuse teinud.

§ 4. Kui perekonnanime või nime parandus on otsustatud käesoleva määruse § 2 kohaselt, omavalitsuse perekonnaseisuametnik teeb vastavaisse aktiraamatuisse ja perekonnaregistrisse sellekohased märkused: aktiraamatuisse — vastava akti äärel, perekonnaregistrisse — märkuste lahtrisse.

Samal ajal saadab omavalitsuse perekonnaseisuametnik otsuse ära kirjad:

1) perekonnaseisuametnikkudele, kelle juures on registreeritud sooviavaldaja sünd, tema laste sünnid ja tema abielu, sellekohaste märkuste tegemiseks vastavaisse aktiraamatuisse;

2) politseiprefektile, kelle tegevuspiirkonnas on sooviavaldaja alaline elukoht, sellekohaste märkuste tegemiseks elanikkude registreerimise kaartidesse ja isikutunnistuste raamatuisse ning teatamiseks vastavale kriminaalkomissarile;

3) omavalitsusele, mille administratiivpiires on sooviavaldaja alaline elukoht, sellekohaste märkuste tegemiseks kõigis vastavas omavalitsuses kodanikkude kohta peetavaisse raamatuisse ja nimekirjadesse (isikutunnistuste raamat, hääleõiguslike kodanikkude nimekiri, kaitseväge kutsealuste nimekiri, koolikohuslike laste nimekiri j.n.e.);

4) Kohtuministeeriumile sellekohaste märkuste tegemiseks karistusteadetesse, kui sooviavaldaja on karistatud.

§ 5. Kui perekonnanime või nime paranduse otsustab Siseministeerium (§ 2 teine lõige), saadab viimane otsuse ära kirja eelmise (4) paragrahvi teises lõikes punktides 1—4 all tähendatud ametisikuile ja -asutustele ja peale selle veel selle omavalitsuse perekonnaseisuametnikule, kelle juures peetakse sooviavaldaja perekonnakirju.

§ 6. Sooviavalduse jaatavalt otsustamise korral saadetakse otsuse ära kiri kätteandmiseks sooviavaldaja elukoha järgi: linnades — politseile, maal — alevi- või vallavalitsusele, välismaal — saatkonnale, kutse- või aukonsulaadile, kes on õigustatud andma välispassse.

Otsuse ära kirja kätteandmisel tehakse sooviavaldaja isikutunnistusele või välispassile või neid asendavaile dokumentidele (Isiku tõestamise ja liikumise seaduse § 2 esimene lõige) perekonnanime või nime osas vastav parandus.

Sooviavalduse eitavalt otsustamise korral teatatakse sellest sooviavaldajale.

§ 7. Kodanik, kes soovib oma perekonnanime muuta, võib perekonnanime muutmise sooviavalduses märkida mitu perekonnanime järjekorras, milles ta neid soovib võtta.

Kui sooviavalduses perekonnanime muutmiseks esitatud põhjused on küllaldased, lubatakse järjekorras märgitud perekonnanimedest esimene

neist, mille andmiseks ei ole takistusi Perekonnanimede korraldamise seaduse § 11 ettenähtud põhjustel.

§ 8. Riigi- ja omavalitsuseteenijad võivad perekonnanimede ja nimede muutmise sooviavaldusi esitada oma ülemuste kaudu.

§ 9. Perekonnanimede korraldamise seaduse § 8 p. 4 ettenähtud sugukonnanimena tuleb mõista sooviavaldaja naise või ema vallaspolve perekonnanime.

§ 10. Liiga laialt tarvitusel olevate, Perekonnanimede korraldamise seaduse § 11 järgi andmiseks keelatud perekonnanimede loetelu Siseministeerium avaldab Riigi Teatajas.

§ 11. Kodanik, kes soovib endale võtta võõrkeelse kujuga perekonnanime või muuta oma perekonnanime võõrkeelse-kujuliseks, peab esitama Rahvusse kuuluvuse aluste määramise seaduse § 9 ettenähtud tunnistuse enda kuuluvuse kohta sellesse rahvusse, mille keele kujulise perekonnanime ta soovib võtta endale, kui tekib kahtlus tema rahvusliku kuuluvuse kohta.

§ 12. Maksujõuetuse (Perekonnanimede korraldamise seaduse § 10 teine lõige) tõenduseks tuleb esitada vallavalitsuse või politsei või Eesti diplomaatilise esindaja või kutsekonsuli sellekohane tunnistus.

§ 13. Üle 18-aastased vallalised lapsed, kes soovivad ühineda vanemate perekonnanime võtmise või muutmise sooviavaldusega, võivad seda ühinemist avaldada allkirja andmisega vanemate poolt esitataval perekonnanime võtmise või muutmise sooviavaldusel.

§ 14. Perekonnanimede korraldamise seaduse § 12 ettenähtud vastuvaidluse esitamise tähtaega ei loeta möödalastuks, kui vastuvaidlus on antud postile enne selle tähtaja lõppu.

§ 15. Perekonnanime või nime muutmise otsuse teatamisel (Perekonnanimede korraldamise seaduse §§ 14 ja 26) kohaldatakse käesoleva määruse §§ 4, 5 ja 6 eeskirjad.

§ 16. Perekonnanimede korraldamise seaduse § 16 ettenähtud perekonnanimede kaitseregistrisse kantakse:

- 1) sooviavaldaja perekonnanimi ja nimi;
- 2) sooviavaldaja naise ja laste nimed;
- 3) sooviavaldaja endine perekonnanimi;
- 4) kelle otsusega ja millal muudeti perekonnanimi;
- 5) maksu õiendamise kuupäev.

Perekonnanimede kaitseregistrisse kantud isikule antakse tunnistus tema perekonnanime kandmise kohta kaitseregistrisse.

§ 17. Perekonnanimede kaitseregistrisse kantud kodanikkude perekonnanimede nimestiku Siseministeerium avaldab aeg-ajalt Riigi Teataja Lisas.

§ 18. Perekonnanimeta Eesti kodanikkudest teatavad politsei- ja omavalitsuseasutused Siseministeeriumile ja selle omavalitsuse perekonnaseisuametnikule, kelle piirkonnas on perekonnanimeta kodaniku alaline elukoht.

§ 19. Perekonnaseisumetnik, kellele on teatatud perekonnanimeta kodanikust, juhul, kui see kodanik pole avaldanud soovi perekonnanime võtmiseks, korraldab perekonnanimeta kodaniku perekonnakirju, kui need veel ei ole korraldatud, ja saadab tema perekonnaseisutunnistuse Siseministeeriumile, varustatult andmetega kodaniku ja ta laste sünni ja ta abielu registreerimise kohta.

§ 20. Perekonnanime andmise otsuse teatamisel (Perekonnanimede korraldamise seaduse § 24) kohaldatakse käesoleva määruse §§ 5 ja 6 eeskirjad.

II.

§ 21. Alates 1. jaanuarist 1935 kuni 1. jaanuarini 1937 perekonnanimede või nimede eestistamise kui ka eestikujuliste, kuid halva või labase tähendusega või halva kõlaga perekonnanimede muutmise sooviavaldused võidakse esitada Siseministrile või selle linna-, alevi- või vallavalitsusele, kelle juures toimub vastav asjaajamine (Perekonnanimede korraldamise seaduse § 2), kusjuures tähendatud eestistamine või muutmine on vaba igasugustest maksudest.

Käesoleva paragrahvi esimeses lõikes tähendatud linna-, alevi- ja vallavalitsuste nimekirja avaldatakse Riigi Teatajas.

§ 22. Riigi- ja omavalitsuste ametnikud, kellele Siseminister Perekonnanimede korraldamise seaduse § 2 põhjal on pannud perekonnanimede ja nimede eestistamise ja muutmise sooviavalduste otsustamise, esitavad asja otsustamiseks Siseministrile, kui tekib kahtlus:

- 1) kas soovitud uus perekonnanimi või nimi on eestikujuline;
- 2) kas soovitud uus perekonnanimi on mõne tuntud tegelase või mõne üldtuntud sugukonna perekonnanimi;
- 3) kas soovitud uus perekonnanimi või nimi on halva või labase tähendusega või halva kõlaga;
- 4) kas muuta kavatsetav perekonnanimi või nimi on võõrkeelse kujuga;
- 5) kas muuta kavatsetav eestikujuline perekonnanimi või nimi on halva või labase tähendusega või halva kõlaga;
- 6) kas esitatud sooviavaldus perekonnanime või nime muutmiseks käib üldse Perekonnanimede korraldamise seaduse 1. peatükis ettenähtud lihtsustatud korra alla.

§ 23. Riigi- ja omavalitsuseametnikud on kohustatud nende otsustamisele antud perekonnanimede või nimede eestistamise ja muutmise asju otsustama viivitamatult pärast vastuvaidluse esitamise tähtaja möödumist (Perekonnanimede korraldamise seaduse §§ 6 ja 7 ja käesoleva määruse § 14). Otsuse vormid on lisandatud käesolevale määrusele (lisa nr. nr. 1 ja 2).

§ 24. Riigi- ja omavalitsuseametnikkude perekonnanimede või nimede eestistamise või muutmise otsused astuvad jõusse:

- 1) kui vastuvaidlusi (Perekonnanimede korraldamise seaduse §§ 6 ja 3) esitatud ei ole — otsusele allakirjutamisega;
- 2) kui kaebusi esitatud ei ole — kahe nädala pärast, arvates otsuse tegemise päevast;
- 3) kui on esitatud kaebused ja need on Siseministri poolt jäetud tagajärjeta — Siseministri poolt vastavale otsusele allakirjutamisega.

§ 25. Kui Siseminister on rahuldanud kaebuse riigi- ja omavalitsuseametnikkude otsuse peale, millega on jäetud tagajärjeta perekonnanime või nime muutmise sooviavaldus (Perekonnanimede korraldamise seaduse § 3), loetakse perekonnanimi või nimi muudetuks Siseministri poolt vastavale otsusele allakirjutamisega.

§ 26. Kõik Perekonnanimede korraldamise seaduse § 2 ettenähtud linna-, alevi- ja vallavalitsustes peetavad aktid perekonnanimede või nimede muutmise asjas saadetakse pärast nende lõpetamist iga nelja kuu tagant Siseministeeriumile hoiule.

§ 27. Riigi- ja omavalitsuste ametnikud kohaldavad perekonnanimede ja nimede eestistamisel ja muutmisel käesoleva määruse I osa eeskirju.

Siseminister K. E i n b u n d.

Abidirektor Osk. A n g e l u s.

Lisa nr. 1 § 23 juurde.

..... „.....“ 193... aasta
 (Otsustaja ametinimetus) (päev ja kuu)

OTSUS

..... perekonnanime muutmiseks.
 (sooviavaldaja nimi ja perekonnanimi)

..... elutsev Eesti Vabariigi kodanik
 (Sooviavaldaja elukoht)

....., sündinud
 (sooviavaldaja nimi, isanimi ja perekonnanimi) (päev, kuu,

....., ühes abikaasa
 aasta ja koht) (nimi)

sündinud ja laste
 (päev, kuu, aasta ja koht)

....., esitas
 (laste nimed, nende sünniajad ja kohad)

..... 193...
 (päev ja kuu) (asutuse nimetus)

valitsusele sooviavalduse muuta oma senine perekonnanimi ja võtta endale
 uueks perekonnanimeks „.....“

(uus perekonnanimi)

Perekonnanime muutmise põhjuseks on

Perekonnanimede korraldamise seaduse (RT 91 — 1934) § 6 põhjal
 kuulutas perekonnanime muutmise

(otsustaja ametinimetus)
 soovist Riigi Teataja Lisas 193....

(number, päev ja kuu)

Seaduses ettenähtud ühekuulise tähtaja jooksul ei ole keegi vaielnud pere-
 konnanime muutmise vastu.

Perekonnanimede korraldamise seaduse (RT 91 — 1934) § 2 põhjal
 otsustasin:

Määrata elut-
 (sooviavaldaja elukoht)

sevale ühes
 (sooviavaldaja nimi ja perekonnanimi)

abikaasa ja laste
 (nimi) (nimed)

senise perekonnanime asemele uueks perekonnanimeks „.....“
 (uus perekonnanimi)

.....
 (Otsustaja allkiri)

.....
 (ja ametinimetus)

Lisa nr. 2 § 23 juurde.

..... „.....“ 193... aasta
 (Otsustaja ametinimetus) (päev ja kuu)

OTSUS

..... nime muutmiseks.
 (sooviavaldaja nimi ja perekonnanimi)

..... elutsev Eesti Vaba-
 (Sooviavaldaja elukoht)

riigi kodanik sündinud
 (sooviavaldaja nimi, isanimi ja perekonnanimi)

....., esitas 193...
 (päev, kuu, aasta ja koht) (päev ja kuu)

..... valitsusele sooviavalduse
 (asutuse nimetus)

muuta oma senine nimi ja võtta endale uueks nimeks „.....“
 (uus nimi)

Nime muutmise põhjuseks on

Perekonnanimede korraldamise seaduse (RT 91 — 1934) § 6 põhjal
 kuulutas nime muutmise
 (otsustaja ametinimetus)

soovist Riigi Teataja Lisas 193....
 (number, päev ja kuu)

Seaduses ettenähtud ühekuulise tähtaja jooksul ei ole keegi vaielnud nime
 muutmise vastu.

Perekonnanimede korraldamise seaduse (RT 91 — 1934) §§ 2 ja 7 põhjal
 otsustasin:

Määrata elutsevale
 (sooviavaldaja elukoht) (sooviavaldaja

..... senise nime asemele
 nimi ja perekonnanimi)

uueks nimeks „.....“
 (uus nimi)

.....
 (Otsustaja allkiri)

.....
 (ja ametinimetus)

804. Välisministeeriumi teadaanne.

Täienduseks teadaandele (RT 4 — 1934) Eesti-Hollandi vahelise väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni jõusseastumisest, Välisministeerium teatab, et kooskõlas konventsiooni artiklite 17 ja 18 eeskirjadega sellekohaste nootide vahetamise teel sõlmitud täiendava kokkuleppe alusel:

1) Artikkel 9 tähendatud ajutist arreteerimist Hollandi India poolt võivad paluda peale artikkel 9 tähendatud võimude kõik teised võimud, kes õigustatud ajutist arreteerimist korraldama.

2) Eesti-Hollandi vaheline väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsioon astub jõusse Hollandi Kuningriigi maa-alade suhtes, mis väljaspool Euroopat, 5. detsembril 1934.

Tallinnas, 23. novembril 1934.

Välisminister Jul. Seljamaa.

805. Tariifinõukogu otsus 23. novembrist 1934 Eesti-NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 116 täiendamise kohta.

(Prot. nr. 375 p. 2.)

A l u s: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Eesti-NSVL raudteede vahelise otseühenduse kaubaveotariifi nr. 116 (RT 12 — 1933) II osas täiendatakse positsioon 158 uue p. h-ga järgmiselt:

h) nisujahu ja kliide segu — e) мучка пшеничная NSVL raudteedel: Grupp ja positsioon 29,01. Väikekiiruse põhitariifi klass 19 ja vagunsaadetiste skeem nr. 108, kaalumääraga 12,5 tonni.

Eesti raudteel: Sisse- ja väljaveo klassid 8—9—11—13.

Transiitveoklassid: 12—13—14—15.

II.

Käesolev otsus on maksev 1. detsembrist 1934.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. J ü r g e n s o n.

Sekretär A. R e m m a.

806. Tariifinõukogu otsus 23. novembrist 1934 reisijateveotariifi nr. 93 täiendamise kohta.

(Prot. nr. 375 p. 3.)

A l u s: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Reisijateveotariifi nr. 93 (RT 35 — 1931) juurde kuuluv lisa 5 täiendatakse järgmiste sõidupiletite vormidega 21 ja 22:

Vorm 21.

0 0 0 0		
Üleminekupilet		
3. klassist 2. klassi		
TAMSALUST		
Pool	K u n i	T ä i s
senti		senti
5	Vajangu	5
5	Järva-Jaani	15
10	Esna	20
10	Vodja	25
15	Paide	30
15	Kirna	30
20	Türi	35
Üleminekupilet		
3. klassist 2. klassi		
TAMSALUST		
0 0 0 0		

Vorm 22.

0 0 0 0	
Üleminekupilet	
3. klassist 2. klassi	
TARTU	
T A L L I N N	
Hind 95 senti	
Üleminekupilet	
3. klassist 2. klassi	
TARTU	
TALLINN	
0 0 0 0	

II.

Käesolev otsus on maksev 1. detsembrist 1934.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. J ü r g e n s o n.

Sekretär A. R e m m a.

807. Tariifinõukogu otsus 23. novembrist 1934 telefonitariifi nr. 140 maksmapanemise kohta.

(Protokoll nr. 375 p. 5.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923) ja Posti, telegraafi, telefoni ja raadio seaduse § 7 (RT 24 — 1930).

I.

Telefoni alal võetakse maksu järgmiste määrade järgi:

§§	M a k s u d	Maksumäärad kroonides	
		Ühekordsed	Kuulised
	I.		
	A. E h i t u s m a k s .		
1	Ühenduste keskpunktide ja kõnekohtade sise- seadmete ning ühenduste ehitamisel või kasutamiseks korraldamisel väljaspool pos- tiametkonna eelarvet, vastavalt sellele, mida postiametkond ehitab või kasutamiseks kor- raldab:		
	a) ühenduste keskpunkti siseseadme eest	40	
	b) kõnekohta siseseadme eest	60	
	c) ühenduse iga ¼ km või selle osa eest	20	
2	Väljapoole ühenduste keskpunkti 5 km raa- diusega sõõri ulatuvate ühenduste osade eest, mis tegelikult juurde ehitatakse, iga ¼ km või selle osa eest	20	
3	Normaalsest suuremate kuludega seotud telefoniseadme ehitamine või kasutamiseks korraldamine	Tegelikud kulud	
	B. E r i m a k s .		
4	Telefoniaparaadi ümberpaigutamine:		
	a) samas ruumis	2	
	b) samas hoones ühest ruumist teise . .	3	
	c) ühest hoonest teise	5	
5	Telefoniaparaadi ajutiselt mahavõtmine ja uuesti ülespanemine:		
	a) toatraatide uuendamisetä	2	
	b) toatraatide uuendamisega	3	
6	Kontaktpesa ümberpaigutamine	3	
7	Lisakella ümberpaigutamine	1	

§§	M a k s u d	Maksumäärad kroonides	
		Ühekordsed	Kuulised
8	Ruumi remondi läbi rikutud kõnekohaseadme toatraatide uuendamine	5	
9	Seina-telefoniaparaadi ümbervahetamine lauaaparaadi vastu ja ümberpöördult . .	2	
10	Lisakella ümbervahetamine seesiselt välise peale ja vastupidi	3	
11	Abonentseadme numbri muutmise eest, igalt muudetud numbrilt	5	
12	Abonentseadme nimetuse avaldamise eest abonentide nimekirjas enam kui kahel kohal iga ülenormi koha pealt igas nimekirja väljaandes	5	
13	Kaasabonendi nime või nimetuse avaldamise eest abonentide nimekirjas kahel kohal, igas nimekirja väljaandes	5	
14	Kaotatud maksuteate või arve asemele antavalt duplikaadilt	0,50	
15	Telefonimaksude vastuvõtmise üle eraldi antavalt kviitungilt	0,05	
16	Kõnekoha abinõude rikkumise ja seadmes rikete tekitamise korral ning normaalsest suuremate kuludega seotud kõnekoha ümberpaigutamisel	Tegelikud kulud	
II.			
A b o n e m e n t m a k s .			
A. Kõnekoha, lisaaparaadi ja kontaktpesa maksud.			
1. Tallinnas ühes Nõmme, Kopli ja Piritaga.			
17	Kõnekohalt:		
	a) korteris		3
	b) äris		6
	c) kodukeskjaamas		0,50
18	Lisaaparaadilt:		
	a) korteris		1,50
	b) äris		3
19	Kontaktpesalt:		
	a) korteris		0,80
	b) äris		1,50

§§	M a k s u d	Maksumäärad kroonides	
		Ühekordsed	Kuulised
	2. Teised linnad ja Narva ühes Narva-Jõe- suuga, arvatud välja Paldiski, Põltsamaa, Tapa, Türi ja Tõrva.		
20	Kõnekohalt:		
	a) korteris		2,50
	b) äris		5
	c) kodukeskjaamas		0,20
21	Lisaaparaadilt:		
	a) korteris		1,25
	b) äris		2,50
22	Kontaktpesalt:		
	a) korteris		0,65
	b) äris		1,30
	3. Paldiski, Põltsamaa, Tapa, Türi ja Tõrva linnas ning alevite ja maakeskjaamades.		
23	Kõnekohalt:		
	a) korteris		1,50
	b) äris		3
	c) kodukeskjaamas		0,20
24	Lisaaparaadilt:		
	a) korteris		0,80
	b) äris		1,60
25	Kontaktpesalt:		
	a) korteris		0,50
	b) äris		1
	4. Telefoniagentuurides ja riigi-kollektiiv- keskjaamades.		
26	Kõnekohalt:		
	a) korteris		1,20
	b) äris		2,40
27	Lisaaparaadilt:		
	a) korteris		0,60
	b) äris		1,20
28	Kontaktpesalt:		
	a) korteris		0,50
	b) äris		1

§§	M a k s u d	Maksumäärad kroonides	
		Ühekordsed	Kuulised
	5. Erijuhud.		
29	Liit-(paralleel)-seadme kõnekohalt		0,50
30	Ajutise (näituse ja muu lühiajalise) seadme abonemendi eest	5	
	Märkus jaotus A kohta: 1) Äris olevateks arvatakse need kõnekohad, lisa-aparaadid ja kontaktpesad, mis asuvad I ja II järgu kaubandus- ning I, II, III, IV ja V järgu tööstusettevõtete ruumides või kontorites. 2) Kodukeskjaamadelt ja raudtee telefonivõrgu keskjaamadelt võetakse kõneko- hamaksu ühenduste arvu järgi postiamet- konna keskjaamadega — iga ühenduse pealt ühe kõnekoha maks. Seda maksu võ- takse vastavalt postiametkonna selle kesk- jaama maksumäära järgi, kellega on kodu- keskjaam ühendatud ja vastavalt sellele, kas kodukeskjaama kommutaator asub korteris või äris (vt. p. 1).		
	B. Muud maksud.		
31	Telefoniseadme ühenduse iga $\frac{1}{4}$ km või selle osa eest		0,20
32	Postiametkonna liinidel olevate võõraste juhtmete iga üksiku juhtme iga $\frac{1}{4}$ km või selle osa eest		0,10
33	Lisakellalt:		
	a) ruumis		0,20
	b) väljaspool ruumi		0,50
34	Lisakuuldeterult		0,20
35	Abonentide või võõraste omanduseks kuulu- vate telefoniseadmete täieline või osaline korrashoid ja kõnekoha siseseadme abi- nõude parandamine	Tegelikud kulud	

§§	M a k s u d	Maksumäärad kroonides	
		Ühekordsed	Kuulised
	III. T a l i t u s m a k s u d.		
	A. Sisemaalises läbikäimises.		
36	Kohalikud kõned:		
	a) abonentkõnekohast või kodukeskjaamast peetud kõnelt	0,03	
	b) kõnepunktist või liitseadmelt või kollektiiv- ja ajutisest keskjaamast peetud igalt 5 minutit või selle osa kestnud kõnelt	0,10	
	c) ühe ja sama kollektiiv-, kodu- ja ajutise keskjaama või liitseadmete grupi abonentide omavahelised kõned .	Maksu- va- bad	
37	Kaugekõned.		
	Lihtkõne iga 3 minuti või selle osa eest:		
	a) 25 km raadiusega sõõris	0,10	
	b) 50 km raadiusega sõõris	0,20	
	c) üle 50 km raadiusega sõõris	0,40	
	d) riigi-, amet- ja era-kiirkõnelt — lihtkõne taks	Kahekor- selt	
	e) välkkõnelt — lihtkõne taks	Kümne- kordselt	
	f) tähtjaliselt kõnelt — lihtkõne taks .	Kahekord- selt	
	g) riigi-, amet- ja õhukõnelt — lihtkõne taks	Ühekord- selt	
	h) ajakirjanduse kõnelt — lihtkõne taks .	50% suu- ruses	
	i) posti-kõned	Maksu- va- bad	
	j) vale kõneliigi all peetud kõnelt — lihtkõne taks	Viiekord- selt	
	M ä r k u s 1. Üle kolme minuti kestnud kõnede kestuse määramisel ei arvestata sekundeid alla 30, kuna sekundid 30-dast		

§§	M a k s u d	Maksumäärad kroonides	
		Ühekordsed	Kuulised
	peale loetakse täisminutiks. Alla kolme minuti kestnud kõne loetakse kolmeminutiseks.		
	M ä r k u s 2. Ringhäälingu toimetamine ja sellesse toimetamisse puutuvad kõned võimaldatakse lihtkõne taksi järgi 60% hinnaalandusega: äripäevadel kella 17 kuni kella 9 ja pühadel ning puhkepäevadel igal ajal.		
	Väljaspool tähendatud aegu ringhäälingu toimetamine ja sellesse toimetamisse puutuvad kõned võimaldatakse lihtkõne täistaksi järgi.		
	M ä r k u s 3. Ajakirjanduse kõned võimaldatakse iga päev kella 24—9 ja 18—24.		
38	Kõnelekutse üleandmine ja kätteviimine .	0,40	
	M ä r k u s. Väljapoole telegrammide koju kätteviimise sõõre adresseeritud kõnelekutsete eest võetakse veel telegraafitariifis ettenähtud virkmaksu kauguse järgi.		
39	Eelteate üleandmine	0,10	
40	Ametlik järelepärimine	0,10	
41	Teate vastuvõtmise ja üleandmise eest:		
	a) kohalikus võrgus, peale kohaliku kõne maksu, iga adressaadi-abonendi pealt	0,20	
	b) teise võrgu keskjaama abonendile, peale kaugekõne maksu, iga adressaadi-abonendi pealt	0,30	
42	Kaugekõne sihitamine sihtasutises abonendi soovil, määratud kõnekoha asemel teisele kõnekohale	0,20	
43	Sihtasutise tellitud kaugekõne võimaldamiseks väljakutsumise eest, kui sellele kõnet ei järgne:		
	a) abonentseadmelt kõnelemisel	0,05	
	b) kõnepunktist kõnelemisel	0,10	

§§	M a k s u d	Maksumäärad kroonides	
		Ühekordsed	Kuulised
44	Abonendi äratamise eest, arvatud ühekordne äratamine päevas, kuu jooksul		2
45	Ringhäälingu programmi edasiandmise ots- tarbel kõnepunktide ja abonentseadmete ühendusjuhtmete ümberühendamiste eest telefonikeskjaamas — iga saate korral . .	1	
46	Kellaaja teatamine	Kohaliku kõne maks	
47	Eramaks:		
	a) iga kohaliku kõne või teate vastuvõt- mise jaoks tehtud väljakutse eest . .	0,20	
	b) iga kaugekõne, kõnelekutse, eelteate, järelepärimise ja telegrammi üleand- miseks võimaldatud ühenduse või väljakutse eest	0,60	
	M ä r k u s. Eramaksu võetakse posti- ametkonna piiratud lahtioleku ajaga asu- tiste töölepanemise eest mittesunduslikul lahtioleku ajal. Peale eramaksu võetakse toimingute pealt veel harilik tariifikohane riigimaks.		
		Maksumäärad	
	B. Välismaalises läbikäimises.		
48	Välismaalises läbikäimises peetavatelt kõnedelt Eesti kasuks võetav terminaalmaks kolme- minutiselt lihtkõnelt on:		
	1. Läbikäimises naabermaadega:		
	a) Soomega:		
	Kui kõnede lähte- või sihtjaamadeks on Tallinn ja selle abijaamad	Kuldfranki	0,50
	Kui kõnede lähte- või sihtjaamadeks on asutised Tallinna kaugejaama 50 km raadiusega sõoris	„	0,75
	Kui kõnede lähte- või sihtjaamadeks on asutised väljaspool Tallinna kau- gejaama 50 km raadiusega sõori	„	1
	b) Lätiga	„	1,20

§§	M a k s u d	Maksumäärad
	M ä r k u s 1. Eesti telegraafiagentuuri „Eta“ ja Läti telegraafiagentuuri „Leta“ vaheliste lihtkõnede taks on igal ajal 50% odavam, kuid nende kõnede üldine kestus ei tohi ületada elaval läbikäimise ajal 30 minutit. M ä r k u s 2. Eesti ja Läti piiriäärsed omavahelise otseühendusega naaberjaamad võimaldavad vastastikku oma abonentidele kõnesid igaüks oma kodumaa kõige odavama kaugekõnetaski järgi. c) Nõukogude Sotsialistlikkude Vabariikide Liiduga: Kui kõnede lähte- või sihtjaamaks on Tallinn Kui kõnede lähte- või sihtjaamaks on Narva 2. Lähikäimises välismaadega üle Läti 3. Lähikäimises välismaadega üle Soome	Kuldfranki 2,25 „ 0,50 „ 1,80 „ 1,20
49	Välismaade läbikäimises omavahel üle Eesti võetakse Eesti kasuks transiitmaksu, arvates igalt kolmeminutiliselt lihtkõnelt M ä r k u s 1. §§ 48 ja 49 tähendatud maksumäärasid käsitatakse Rahvusvahelise telegraafi teenistuse määrustiku, telefoni kaugeühenduste nõuandva komitee soovitude ja üksikute maadega sõlmitud kokkulepete kohaselt, kusjuures need maksumäärad suurenevad või vähenevad vastavalt kõneliikidele, eritalitustele ja aegperioodidele. M ä r k u s 2. Telefonimäärustiku § 272 tähendatud juhtumeil lennuasjanduse alal peetavad kiirkõned võimaldatakse lihtkõne terminaalmaksu eest maadega, kellega selleks kokku lepatakse. M ä r k u s 3. Eestist lähtuvate välismaaliste kõnede taksid koostatakse postivalitsuse poolt, võttes arvesse käesolevas tähendatud terminaalmaksud ja kokkulepped üksikute maadega.	„ 1,80

II.

Käesolev tariif hakkab maksma 1. jaanuarist 1935. Samast päevast kaotab maksvuse Telefonitariif nr. 115 (RT 21 — 1933) ühes selle juurde kuuluvate muudatuste ja täiendustega.

Tariifinõukogu esistuja Teedeministri abi K. J ü r g e n s o n.

Sekretär A. R e m m a.